

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6652/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Пантић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., Општина ..., чији је зајенички пуномоћник Томислав Ивановић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 2/25 од 14.01.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 2/25 од 14.01.2025. године, у делу одлуке о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 2/25 од 14.01.2025. године, у делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави П 405/23 од 02.10.2024. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужени ВВ, сметао у мирној и савесној државини тужиоца дана 17.05.2023. године на начин ближе опредељен у овом ставу изреке, а док је тужбени захтев одбијен у делу којим је тражено да се утврди да је тужени ББ сметао у мирној и савесној државини тужиоца на напред наведеном поседу и на наведени начин. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и наложено је туженом ВВ да успостави раније поседовно стање на начин ближе опредељен и наведен у овом ставу изреке, а одбијен тужбени захтев у делу да се обавезе тужени ВВ да успостави пређашње поседовно стање на описани начин. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и забрањено туженом ББ из ... да на овај или сличан начин убудуће смета тужиоца мирној и савесној државини по претњом изрицања новчане казне, док је у делу којим је тражено да се забрани туженом ББ да на сличан начин убудуће смета тужиоца у мирној и савесној државини, тужбени захтев одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ВВ да исплати тужиоцу трошкове парничног поступка у укупном износу од 320.356,42 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 2/25 од 14.01.2025. године, ставом првим изреке делимично је одбијена као неоснована жалба туженог ВВ и потврђено решење Основног суда у Петровцу на Млави П 405/23 од 02.10.2024. године у ставовима

првом, другом и трећем изреке, у односу на туженог ВВ из ... Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепеног решења, тако што је обавезан тужени ВВ да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 174.681,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правноснажно решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима поступка као споредном потраживању, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужиоца је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић